

Господиня вітальні Ольга КОНДРАТИШИНА та її колеги Євгенія ДУЛІПА і Валентина САКОВА.

У Вітальні завжди затишно

“Краса врятує світ” – такий девіз літературно-музичної вітальні, яка майже шість років діє у Володимирецькій районній бібліотеці. Відвідують її різні люди. Різні за віком та професіями. Але всіх об’єднує спільна любов до прекрасного поезії, музики, пісні, образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва.

Засідання завжди про-

ходять в затишній і святковій обстановці. Перше, яке відбулося цього року, було присвячене найвеличнішому із народних празників на Україні – Різду Христовому. Господиня вітальні розповіла про його історію, завідувача читальним залом Ілона Курач провела бібліографічний огляд літератури “Традиційна різдвяно-новорічна обрядовість українців”. А потім пролунали

відомі і близькі нам з дитинства колядки

До ювілею Лесі Українки ми провели вечір на тему: “Ні! Я жива! Я вічно буду жити! Я в серці маю те, що не вмирає!” Мовби крізь серпанок легендарності, на фоні українських народних мелодій проступав до нас із розповідей ведучих Валентини Сакової, Євгенії Дуліпи і Тетяни Соловей образ поетеси – ніжний, чистий і героїчний.

Є в нас гарна традиція – щороку в рамках шевченківських днів проводити засідання, присвячене дню народження найріднішого з поетів для кожного українця Тараса Шевченка. І цього разу ми гарно пошанували генія людства. Гілка калини біля портрета, свічка пам’яті під креслювали

урочистість події. Звучали вірші поета, спогади про нього сучасників. Присутні мали змогу познайомитися з книжковою виставкою. Линули пісні на слова Кобзаря.

Окрасою вітальні цього дня були вишиті рушники та серветки, виготовлені Тамарою Романівною Курач.

**Ольга КОНДРАТИШИНА,
заввідділом
обслуговування ЦРБ.**

ДАЛЕКОГО зимового дня 78-го року приїхала Світлана за направленням у Довговолію як молодий спеціаліст клубної роботи. Прижилася, полюбилася людям, знайшла, як кажуть, в селі свою долю і залишилась тут. Уже більше двадцяти років заведе клубом – одним з кращих в районі.

Незважаючи на загальну скруту, клуб живе нині повнокровним життям. Маючи неабиякі організаторські здібності, Світлана Василівна зуміла згуртувати довкруг себе здібних талановитих людей. Тут працюють вокальний, фольклорний, вокально-інструментальний ансамблі, гурток художнього читан-

На Вогник сільського клубу

ня. Гарно заявили про себе довговолієць в районних та обласних культурологічних заходах

У селі багато молоді. Буває, що на вечори відпочинку збирається до двохсот і більше юнаків та дівчат. Бо проходять такі заходи незмінно цікаво. Це не лише дискотеки, а й конкурси, ігри, перегляд відеокліпів.

Поряд із Світланною працює і її чоловік Василь Микитович Котович, який добре розуміється на апаратурі (до речі, тут є все необхідне, щоб відпочити під гарну музику), тримає її в належному стані.

Ладиться робота в Довговолієському клубі. Не лише через те, що працюють тут з душею, а й тому, що проблеми культурміїців не байдужі сільському голові Василю Білобородому.

Отак, завдяки спільним зусиллям, і горить яскравий вогник у сільському закладі культури, і гостинно запрошує до себе людей.

**Тетяна ГАВРИЛЮК,
спеціаліст першої категорії
відділу культури.**